

Kelimeler

– Mücella Pakdemir · 30 Haziran 2020

.
Terk-i diyar etmeye bir küs olur vesile.
Hicranlı serzenişle yıkılır kelimeler.
Cümle tabutlarına paslı çiviler ile
Feryat figan ederek çakılır kelimeler.
Sanki uyanır gibi yorumsuz bir rüyadan,
Süzülür çeperinden sıyrılarak riyadan,
İlham küreklerine asılarak deryadan,
Veda sandallarına çekilir kelimeler.
Kınalı yaprakların alın yazısı kırak.
Rayihasına meftun, dilbestesine ırak.
Çatık kaşlı dikene buseler kondurarak,
Gül dibine usulca dökülür kelimeler.
Ol ilahi kudretten vaki olunca sürgün,
Hüzünde noktalaşır, dünkü huzurla bugün.
Küflü sandık açılır iniltileyle bir gün,
Annelerin şalından sökülür kelimeler.
Sıcacık hasret taşır nazlı yârin namesi.
Her satırda cepheye gelir cananın sesi.
Ak benekler dağıtır gönül dağından sisi.
Koklanarak sineye sokulur kelimeler.
Ateş yağmurlarında koparken kökünden dal,
Mülteci illerinde tükenmekteyken mecal,
Yüktür lisan-ı ezhar; dillenir lisan-ı hâl.
Bir sabinin boynunda bükülür kelimeler.
Bakış bakışa değer; gözyaşları tutulur.
Dudaklar lâl kesilir; zehirli bal yutulur.
Kanayan yaraların acısı unutulur.
Ahde vefa uğruna yakılır kelimeler.
Yeisle cedelleşen gecenin inadına,
Titrer tarumar gönül, kırık dökük yâdına.
Bad-ı saba kuşunun ipeksi kanadına,
Ahüzar eşliğinde takılır kelimeler.
Kimi dertlere deva, kimi kalplere yara.
Bazen gökkuşağıdır, bazen zifri kara.

Mührünü vurur ise kıymetiyle edvara,
Edebiyat burcuna dikilir kelimeler.
Mücella Pakdemir